

MÉGIS

2021. ősz

A PÁTYI KATOLIKUS KÖZÖSSÉG LAPJA

www.ude.hu

„Az emberek esztelenek, következtelenek és magukba fordulnak,
MÉGIS SZERESD ŐKET!” (Kalkuttai Szent Teréz)

SZENT II. JÁNOS PÁL PÁPA A MAGYAROKHOZ

„A múlt században egyik költők azt írta, hogy „az ég egy kincset ad minden hazának”, és hozzátette, hogy a ti hazátok kincse „egy szentelt fájdalom”. Mennyi fájdalom nyomta rá bélyegét hazátokra! Hány hadsereg sorakozott föl ezen a síkságon Buda várával szemben! Hány tűzvész festette vörösre ezt a látóhatárt! Mennyi vér és könny öntözte ezeket a földeket! De ez az ősi fájdalom „szentelt fájdalom”, mert nem maradt meddő szomorúság. Elődeitek gyakran ismételték a hagyományossá vált mondást: „Él magyar, áll Buda még!” Ezt a derűs bizton- ságot első szent királyok hite oltotta belétek, aki egy fájdal- mas pillanatban így kiáltott fel: „Ha Isten velem, ki ellenem?” Törhetetlen népetek ezért tudta minden nagy nemzeti csapás után újrakezdeni az ország felépítését. Sőt, elődeitek nemcsak azt állították helyre, ami elpusztult. Nem menekültek a múltba, hanem mindig valami újat akartak építeni, olyant, ami jobban megfelel az új lehetőségeknek és követelményeknek.

Magam is osztozom veletek hagyományaitokban és együttes erőfeszítéseitekben egy boldogabb és emberibb jövőért, hiszen a lengyel nép fia vagyok; népem történetének sok közös vonása van a magyar történelemmel.”

*részlet II. János Pál pápa 1991. augusztus 16-án
a Ferihegyi repülőtéren elhangzott beszédéből*

A SZINÓDUSRÓL

A II. Vatikáni Zsinat után VI. Pál hozta létre 1965-ben a püspöki szinódus intézményét azzal a céllal, hogy a világ püspökeit képviselő testület bizonyos kérdésekben segítse a pápát. A püspöki szinódusoknak három fajtája volt. **Rendes teljes szinódus**, amely az egész Egyházzal kapcsolatos ügyeket tárgyal, ezekből 15 volt eddig, **rendkívüli teljes szinódus** a gyors elintézését kívánó kérdések tárgyalására, ezekből három volt, **részleges szinódus** a meghatározott régiók, földrészek ügyeinek tárgyalására. A legutolsó megtartott püspöki szinódus Amazónia ügyeiről tárgyalta. Az egy hónapig, majd XVI. Benedek pápa óta három hétig tartó szinódusi üléseket záródokumentum elfogadása zárta, amely után a pápa rendszerint kiadott szinódus utáni pápai dokumentumot. A soron következő püspöki szinódus 2021-ben lett volna esedékes, Ferenc pápa azonban alapvetően változtatott a püspöki szinódus munkamódszerén. Szükségesnek látta, hogy előkészítésében részt vegyen az egész Egyház. A szinódus munkarendjének átalakítására vonatkozó pápai dokumentum 2018. szeptember 15-én jelent meg *Episcopalis – Püspöki közösség* címmel. Ennek megfelelően Ferenc pápa 2021. október 10-én a Szent Péter-bazilikában tartott ünnepi szentmisével indította el azt a hároméves szinodális folyamatot,

amely a 2023-ban tartandó püspöki szinódushoz vezet, amelynek témája: „Egy szinodális Egyházért: közösség, részvétel és küldetés”. Az egyházmegyékben a szinódusi folyamat október 17-én kezdődött el. A Székesfehérvári Egyházmegyében Spányi Antal megyéspüspök mutatott be ez alkalomból szentmisét Székesfehérváron, annak jegyében, hogy az Egyháznak szüksége van a megújulásra.

A szinódusi folyamat első szakasza az egyházmegyékben 2021 októberétől 2022 áprilisáig tart. Isten népét a római szinódusi főtitkárság által készített kérdőív és segédanyag segítségével kérdezik meg. A széles körű konzultációt az egyházmegyékben preszinodális gyűlések követik. Minden egyházmegyében felösöket neveznek ki arra, hogy az tartsa a kapcsolatot az illető ország püspöki karával, amely összegzi majd az egyházmegyéből érkezett észrevételeket, javaslatokat, a kérdőívre adott válaszokat. A Püspöki Karok az összesített anyagot fogják elküldeni Rómába, a szinódusi főtitkárságra. A Püspöki Karoktól beérkezett anyag alapján készül majd el a szinódus első Munkadokumentuma. Ezt követően kezdődik az előkészület második szakasza az egyes földrészekben 2022 szeptemberétől 2023 márciusáig. Kontinensenként rendeznek majd gyűléseket figyelembe véve

az egyes kontinensek sajátos kulturális adottságait. Az első Munkadokumentumra a kontinensekről érkezett válaszok alapján készül majd el a második Munkadokumentum, amely a 2023 októberében Rómában tartott püspöki szinódus ülésének lesz a témája. A szinodális folyamat e rövid áttekintése rávilágít arra, hogy Ferenc pápa korszakalkotó ötlete, Isten népének bevonása és megkérdezése milyen hatalmas munkát jelent majd az elkövetkező három évben, akkor ha az nemcsak formális lesz, hanem ténylegesen lehetőséget ad arra, hogy a hívek, a plébániai közösségek, egyházi mozgalmak véleménye eljusson az illetékes püspökökhöz, rajtuk keresztül a Püspöki Karokhoz. Ferenc pápa szándéka, hogy ezen a módon fejeződjön ki Isten népének hit érzéke (sensus fidei), ugyanis a II. Vatikáni Zsinat kimondta, hogy Isten népe részese Krisztus prófétai szerepének. Ezért kell meghallgatni a részegyházakat. Az egész Egyházat megmozgató kommunikáció kezdődött el ezzel. Természetesen nem arról lesz szó, hogy a világi demokráciát követve Isten népe szavazzon és döntsön. Továbbra is a püspökök szinódusáról, annak előkészítéséről van szó, akiké a megkülönböztetés felelőssége. E folyamatnak köszönhetően e felelősségüket sokkal jobban gyakorolhatják Isten népének hitére támaszkodva. A szinódus főtitkárának véleménye szerint a folyamat ereje a

konzultáció és a megkülönböztetés kölcsönösségében áll. Fontos, hogy a szinodusi folyamat kezdetétől fogva a hívek minél szélesebb köre, férfiak és nők, fiatalok és idősek kiegyenlített módon vegyenek részt benne, és ne ragadják magukhoz a szót hangos kisebbségek. Ferenc pápa 2023-ban már 87 éves lesz, ennek ellenére elindította ezt a nagyszabású és az Egyházat nagy kihívás elé állító új folyamatot abban a reményben, hogy az nem formális lesz, hanem ténylegesen hozzájárul az Egyház életének a megújításához.

Egyházmegyénk püspöke, Spányi Antal október 17-én a szinodális folyamatot megnyitó szentmisében ezt mondta: „Nyíljunk meg a Szentlélek indítására, és vállaljuk fel azt a küldetésünket, amely minden megkeresztelt emberé, az Egyház születésétől kezdve. Vagyis vállaljuk a felelősséget az evangéliumért, a misszióért, az egész Egyházért. Ránk van bízva az evangélium, amit ismernünk kell és megélnünk, amelynek fényét, örömét sugároznunk kell a világba. Ez a mi misszióink, amelyben felelősek vagyunk minden emberért, különösen a körülöttünk élőkért, a másik ember hitéért, vallásgyakorlataért. És nemcsak a családjukért, hanem az egész Egyházért is felelősek vagyunk, hisz titokzatos testének mindannyian része vagyunk, és ha egy testrész beteg, akkor az egész testért kell imádkoznunk. Így lehe-

tünk aktív részesei az Egyház életének. ... Mi is megkezdjük ezzel a szentmisével a felkészülést, mert együtt akarunk haladni a világegyházzal a megismerés, megértés és a megosztás útján. Most mindannyian meghívást kaptunk arra, hogy részt vállaljunk az Egyház életéből és küldetéséből. Részünk legyen nemcsak jogainkból, hanem kötelességeinkből is. ... Legyen ez a készületi alkalom elsősorban az imában való elmélyülés időszaka, próbáljuk meg a csöndben megengedni Istennek, hogy szóljon hozzánk, hagyjuk, hogy a Szentlélek mondja meg lelkünkben, mit akar az Isten az életünkkel. Merre akar vezetni, milyen feladatokat akar rajtunk keresztül teljesíteni a világban. Legyen ez a készületi idő alkalom egymás meghallgatására is, Isten jelenlétében, a Szentlélek fényében. Engedjük, hogy a Lélek vezessen bennünket arra az igazságra, amely a teljes és örök igazság. Legyen ez a készület alkalom a Szentlélek befogadásán túl az elcsendesedésre! Mert amikor zajban, az információ áradatában élünk, elveszítjük önmagunkat, sodródunk és céltalanok leszünk, mert nem halljuk meg Isten szavát. Legyünk tehát az Isten jelenlétében elcsendesedő emberek a következő időszakban, és hagyjuk, hogy a Lélek formáljon bennünket. Vállaljuk, amit a Szentlélek általunk akar tenni a világban, az Egyházban. Adja az Úr, hogy nyi-

tottak legyünk erre, és az Ő kegyelme vezessen bennünket!”.

Az alábbi témákra kell megfogalmazni a válaszokat az egyházmegyei szakaszban:

- 1) *Kisebbségek és periférián élők*
- 2) *Jelenlétünk a médiában*
- 3) *Liturgikus életünk*
- 4) *Missziós tevékenységünk*
- 5) *Külföldiek pasztorálása, megszólítása az egyházmegyében*
- 6) *Ökumenikus kapcsolatok*
- 7) *Tanácsadó testületek*
- 8) *Képzések*
- 9) *Közösségek*

Bízunk benne, hogy hamarosan elkezdődhet a mi közösségünkben is a kérdések megvitatása, és mindenki lehetőséget kap véleményének megfogalmazására. Kezdjük el egyénileg és közösségileg az imát, kérjük a Szentlelket, hogy az Egyház földi helytartójának, megyés püspökünknek és egyházközségünknek adjon bölcsességet, türelmet, kitartást a szinodális folyamat elkezdéséhez. És a jót, amit elkezdett bennünk az tegye teljessé.

Németh László Imre atya

KEZDET-E VAGY VÉG?

Az Eucharisztikus Kongresszus kegyelmi áramlatában talán még tart a lelkesedésünk. Micsoda felemelő hét volt! A csodálatos szentmisék, tanúságtételek a város különböző pontjain, családi nap a Margit-szigeten, fáklyás körmenet, amikor az Andrassy utat hívők tömege töltötte meg az Istent dicsőítő énekeket énekelve... Az Ozsvári Csaba alkotta missziós kereszt hatalmas körutat tett az előkészületi évek során, és ott volt a budapesti Hősök terén is, a nyitó és befejező szentmisén is. Az oltáron a Csaba által alkotott kereszt állt, az ő műve volt az olvasmányos könyv borítója is. Ozsvári Csaba készítette templomunk eredetileg tervezett kapujának első elemeit, melyek talán egyszer valóban a templomkaput fogják díszíteni. Ő a mi társunk, ő is részt vett a kezdetektől templomunk építésében. Átala mi is egészen közel lehettünk az ünnepi oltárhoz, melyen megjelent az élő Krisztus, és Ferenc pápához is, aki a záró szentmisét bemutatta.

Ezzel a szentmisével valami lezárult, ugyanakkor új kezdetet jelent. Rajtunk múlik, hogy felismerjük-e az idők jeleit, és hogy meghalljuk-e a hívó szót. Látjuk, tapasztaljuk, hogy templomaink padsorai hézagosan telnek meg vasárnaponként, de még karácsonykor és húsvétkor is. Világjárvány nyomása alatt élünk csaknem két éve. Ki hogyan reagál erre? Tehetünk sok mindent, hordhatunk maszkot, kerülhetjük a tömeget, fertőtleníthetünk. Ezek fontos dolgok. Am végső soron rá kell döbbenünk, hogy az életünk teljesen az Isten kezében van. Egy szívvel-lélekkel... Így imádkoztak az apostolok. Így imádkozott a

középkori kereszténység járvány idején. Hol a mi egy szívünk-lelkünk?! Merítsünk erőt az Eucharisziából! Minden szentmisén magunkhoz vehetjük Krisztus testét, és most már csaknem egy éve minden héten ötször vehetünk részt szentmisén templomunkban. Havonta egyszer szentségimádás is van. Sőt, most már kétszer, mert minden hónapban egyik vasárnap is csendes szentségimádást tartunk a szentmise után. Csak azt nem értem, hogyan lehet, hogy ilyenkor nem telik meg a templom... Persze lehet bárhol imádkozni, meg bármikor is. De az Eucharisztia jelenlétében csak a templomban. Jézus vár bennünket.

Megjelent egy könyv, mely egy észak-amerikai kisváros plébánosának tapasztalatait és gondolatait tárja elénk, szerintem nagyon sok megfontolandó kérdéssel. A címe: Plébánia újraépítve. Mi, katolikus hívek a lakóhelyük szerinti plébániákhoz tartozunk, a szentmisét legtöbbször a plébániai közösségünkben ünnepeljük, nem lehetünk tehát közömbösek az iránt, hogy mi történik ezekben a közösségekben. A korábban említett könyv azért keltette fel az érdeklődésemet, mert ahogy beleolvastam, azonnal világos volt, hogy ugyanazokkal a dolgokkal próbálkoztak ott, Amerikában egy megkopott közösség újraélesztésére az új lelkes plébános és az ő segítője, mint amikkel mi is a saját plébániánkon, és hogy ezek a próbálkozások nem sok eredményre vezettek a hitélet felpozsdítása terén. Nem lett több ember a szentmiséken és a liturgikus eseményeken sem a közösségi farsangok, sem a nyári táborok megszervezése következtében. A

könyv szerzői azt vették észre, hogy minél több ilyesfajta dologgal, esemény megszervezésével próbálkoztak, az emberek annál kritikusabbá váltak, és annál többet akartak. Templomi fogyasztókká váltak. A legfontosabb végkövetkeztetésük az, hogy a lényeg az volna, hogy a hívek fogyasztókból tanítványokká váljanak. És a tanítványsággal szorosan összefügg a misszió gondolata.

Különleges jelnek éreztem, hogy Ferenc pápa is erre a gondolatra építette fel szentbeszédét a záró szentmisén.

(https://www.youtube.com/watch?v=JTxVN7xW_nM 41.perctől)

Ez a szentbeszéd valamennyiünknek szól. Legfontosabb tanítása, hogy a Krisztus iránti terméketlen csodálatból Krisztus követőivé kell válnunk. Jézus felteszi nekem is a kérdést: Ki vagyok a Te számodra? Ebből a válaszból születik meg a tanítványi kapcsolat megújítása. Tanítványság pedig nincsen kereszt nélkül. És a kereszt sohasem divatos. Az Isten szerinti gondolkodás összeütközik az emberi logikával. Jézus társunkul szegődik, mellettünk áll. Hátra kell lépnünk egyet, ki kell lépnünk a középpontból.

Hosszasan készültünk az Eucharisztikus kongresszusra, éveken át. Tisztelet a kivételnek, nem tudom, mennyire fogtuk előre az esemény jelentőségét. Én utólag úgy látom, hogy ez a kongresszus a magyar egyház életében valamiféle csúcspont volt, ugyanakkor valaminek a kezdete kellene, hogy legyen. Mi nem lehetünk ott a II. Vatikáni Zsinaton, mely 60 évvel ezelőtt kezdődött, és óriási esemény volt az Egyház életében. (Én személy szerint akkor

születtem, amikor a zsinat zajlott.) Annak idején Rómában több mint 2800 püspök volt együtt három éven át, és nagyon lelkesek voltak. Azt mondták, ezt meg kell ismételni. Persze nem lehetett. Hiszen hónapokig távol voltak az egyházmegyéjüktől, ugyanakkor a Vatikánnak 2800 ember folyamatos ellátásáról kellett gondoskodnia. De akkor, a zsinat tapasztalatán okulva hozta létre boldog VI. Pál pápa a püspöki szinódus intézményét. (Időről időre bizonyos témák megvitatására összehív a pápa sok-sok püspököt, s ezek kiformalnak egy közös álláspontot. Körbejárnak egy kérdést, imádságos lélekkel, a szentírás alapján, és útmutatást adnak az egyház tagjainak.)

Nem lehetünk jelen a II. Vatikáni Zsinaton, de részt vehettünk a Budapesti Eucharisztikus Kongresszuson. Nagyszerű élmény volt, lelkesek voltunk. Ez volt az 52. ilyen kongresszus. Egy év 52 hétből áll. Valaminek vége lett, valami új kezdődik. Új évet kell kezdenünk! Ne hagyjuk kialudni a lángot! Higgyünk, bízzunk a közösség erejében! Isten akarta az Egyházat, Jézus alapította, a Szentlélek ereje élteti. Nem magányos farkasoknak teremtett az Isten bennünket! Keressük a közösséget! Örüljünk annak, hogy összegyűlhetünk az Úr asztala körül! Vegyünk részt közös imádságokon! Alkossunk kiscsoportokat, melyek rendszeresen összejöhetnek, együtt imádkozhatnak, és hordozhatják egymást! A közös imának nagy-nagy ereje van! Akarjuk egy szívvel-lélekkel építeni az Isten országát!

Schumicky Ildikó

IMA NAPKELTEKOR

Úgy kezdődött, hogy meghallottam a csöndet. Tudatom egyszerre rámozdult, mint a reggelre készülő hóvirág. Pillám résnyire nyílt, és felsejlettek a bútorok körvonalai. Hanyatt fordultam és sóhajtottam. Új napra ébredtem, Istenem!

Kinyújtóztam, és eltöltött a béke és a hála.

Dicsőítelek téged, Istenem, királyom; nevedet mindörökké áldom! Dicsőítelek téged, aki vagy. Dicsőítelek téged, Teremtőm, aki egykor egyetlen szavaddal fényt gyújtottál a sötétségben, elindítottad az Idő kerekét és rendet teremtettél a káoszban. Aki karod erejével galaxisokkal rendezted be a kozmoszt, majd kiválasztottad annak egyik legkisebb bolygóját, hogy ott az élettelen molekulák és kristályok világában Életet teremtsél. Miért tetted ezt? Miért pont ezt tetted? Tudjuk, hogy mi nem tudhatjuk, mi a célod, mégis folyton folyvást ezt kérdezzük, ezt kutatjuk. Tudni akarjuk a teremtés titkát! S Te nem intesz le bennünket, nem mondod, hogy „ácsi, ember, neked semmi közöd ehhez”. Te megengeded nekünk a kíváncsiságot, a belekukucskálást a mindenségbe. Sőt meg is jutalmazol minket minden kilesett titokért, minden új mutatványért, mint a jó idomár. Beveszel minket társként a Teremtés nagy mutatványába!

Uram Istenem! Csak le ne zuhanjunk a manézsbá! Csak baj ne legyen belőle!

De hogy is lehetne baj belőle, hiszen Te mindenható Teremtő vagy, átható

Igével és erős karral, mi pedig parányi okvetetlenkedő és fontoskodó, önhitt teremtmények. Mi belepusztulhatunk rossz döntéseinkbe, de Te látod a célt és az utat, ami a célhoz elvezet. Mi csak pocok-perspektívánkat látjuk, és lankadatlan vívjuk béka-egérharcainkat. S ha netán fel is robbantjuk otthonbolygónkat, Neked ez csak annyit jelent, hogy újrakezdheted a nagy kísérletet, esetleg egy másik élőlényvel, hiszen az Ószövetség könyveiben annyiszor írva van: Kemény-nyakú nép ez, miért ragaszkodsz hozzá?

Mégis, Teremtő Istenem, én most itt vagyok, s ha szólítasz, azt kell felelnem: Hallja a Te szolgád. Tudásom a vak mogyoróban rágó hernyó világképe, jövöm a Tisza mélyéről felröppenő imágó jövője. De annyit tudok, hogy a Te teremtményed vagyok, és hogy Neked terveid vannak velem. S mint a tiszavirágé a nász napján, oly öntudatlan és olyan biztos hivatástudattal folyik az én életem is.

Uram Teremtőm!

Hálát adok Neked minden ajándékozáért, melyekkel jó Atyám, elhalmoztál. Hálát adok létemért: azért, hogy vagyok, és azért, hogy nem vagyok egyedül. Hálát adok azért, hogy Te mindig és mindenütt velem vagy. De nemcsak Te vagy velem, hanem velem van számtalan társam is az ember-létben. Velem van életem társa is és gyermekeim. Velem vannak kortársaim, szüleim és őseim hosszú sora, de bizalommal

néznek rám a jövő nemzedékek is. Uram, segíts, hogy mindig emelt fővel állhassak meg akár őseim, akár utódaim előtt. És segíts Uram, hogy kortársaimnak is mindenkor emelt fővel, nyílt tekintettel nézhessek a szemébe.

Hálát adok Neked, Atyám, a hitemért. Hitemért Benned, hitemért önmagamban és hitemért barátaimban, az emberekben. Hálát adok Neked azokért az emberekért is, akik ugyan nem hisznek Benned, de hisznek abban, hogy értelme és célja van az életüknek, és akiket ez a hit közös munkára ösztönöz. Teremtő Istenem, hány és hány ilyen emberrel dolgoztam együtt életemben, s hiszem, hogy mi is rózsát metszünk, hogy szebb legyen a föld.

Hálát adok tehát Neked a munkámért, mindazért, amit elvégeztem. A sikerekért, de tán még inkább a kudarcokért, ami nevelt és erősített. A Te jószágod virrasszon fölöttünk, s őrizd meg a kezünk munkáját. Az legyen jutal-

mam, hogy embertársaim kezem munkájának ne csupán anyagi javakban lássák hasznát, de lelkiükben is: jussanak általa hozzád közelebb.

Én is feléd, hozzád törekszem, Atyám. Ősatyánkat, Ádámot, annak idején egy kertbe helyezted. Ma éjjel én is egy gyönyörű kertben jártam. A lombok és a rét tarka-zölden tündöklött a még szürke hajnali fényben. A fűszálakon harmat rezgett, a faleveleket illatos szellő ringatta. Az ágak között pókhálók szálai ragyogtak, mint aranyos hárfahúrok. Elöttem széles, gyeves nyiladék vezetett a dombon föl, a gerincen túl készülődő Nap felé. S én megindultam a ragyogásban oda, ahol az aranyfényben Te vársz rám szerető öleléssel, Uram, Teremtőm, Atyám.

2021.

MLA

ÓRANGYALOM, VIGYÁZZ REÁM!

Ahol a nyarakat töltjük, gyakran járunk át egy kis csermely mentén a vasút alatt. A csermely azonban zivatarok idején néha egész iszapos tóvá növekszik, ezért a vasúti pálya alá komoly kis hidat építettek, ahol a vízfolyás medre mellett betonjárda is van. Ezen jutunk át a túloldalra, ott pedig két lépcső visz fel a terepszintre. Sajnos ez a járda a zivatarok hordalékától elsárosodott, ezért a környék lakói szedett-vedett pallókkal könnyítették meg az átjárást.

Az elmúlt nyáron ritkán esett eső, de egyszer mégis gumicsizmában keltem át a sártól síkos aluljárón. Történt, hogy az egyik deszka felbillent, s én belebotolva végigzuhantam a járdán, fejjel a lépcső felé. A másodperc tört része egy ilyen zuhanás. Én az alatt pontosan láttam, szinte átéltem, hogy fejem a lépcsőnek csapódva reccsenve zúzódik szét. Aztán mégis csak a szürke lépcső volt közvetlen a szemem előtt, s én lassan, tagjaimat egyenként összerendezve felálltam. Ruhám csupa

sár, de meztelen alkaromon és arcomon a sár vérrel keveredett. Otthon, immár ijedt-sápadt feleségem segítségével állapítottam meg, hogy orrom gerincéről és homlokomról nyúztam le a bőrt, és a két alkaromról. De csak a felszín sérült, be se kellett kötözni a sebeket. Hála Istennek, egy-két hét alatt valamennyi nyomtalanul begyógyult.

Mi volt hát ez? Szerencsétlenség és szerencse gyors egymásutánja? S van-e tanulság, amit feljegyezni kell?

Nektek minden hajszálatokat számon tartják. - mondja a Szentírás. De emlékezhetünk régi szentképekre is, ahol a kisgyermek kezét egy angyal fogja.

Október másodika a szent őrzőangyalok ünnepe. Arra a napra Szent II. János Pál pápa breviáriumban a következő üzenetet olvashatjuk: „Olyan kereszténységre van szükség, amely mindenek előtt az imádság művészetében tűnik ki. Meg kell tanulnunk imádkozni, újból és újból el kell sajátítanunk ezt a művészetet.”

Szent Pio atya enapi jó tanácsa pedig konkrétan az őrzőangyalokról szól. Ezt írja:

„Milyen nagy vigaszt nyújt a tudat, hogy van mellettünk egy lélek, aki a bölcsőtől a sírig kísér minket, és egy pillanatra sem hagy el, még akkor sem, amikor bűnbe esünk. Ez a mennyei lélek vezet és óv minket, mint egy barát vagy testvér. Még nagyobb vigaszt

nyújthat az a tudat, hogy ez az angyal szüntelenül imádkozik értünk, és felajánlja Istennek az összes jócselekedetünket és tettünket, minden tiszta gondolatunkat és vágyunkat.

Lelki szemeid előtt mindig legyen jelen őrangyalod, jusson eszedbe az ő jelenléte, adj neki hálát, imádkozz hozzá, és nyújts neki jó társaságot! Nyílj meg neki és oszd meg vele fájdalmaidat; és szent félelemmel vigyázz, hogy szeme tisztaságát ne sértsd meg bűneiddel! Legyen a tudatodban és eressen ott gyökeret a jelenléte. Hisz oly kedves, oly érzékeny!

A legnagyobb szorongás óráiban fordulj hozzá, és meglátod majd a jótékony hatását. Ne mondd soha, hogy egyedül kell megharcolnod ellenségeddel, s hogy nincs egy lélek sem, akinek megnyílhatnál, és akiben bízhatnál. Nagy igazságtalanság lenne ez mennyei hírnököddel szemben!”

Valóban! Zuhanásom pillanatában ott a betonlépcső mellett mintha állt volna valaki. Fehér ruhában-e, mint Jákob angyalai, vagy civilben, mint Tóbiás útitársa? – Nem volt időm, hogy ezt is megjegyezzem. De közel nyolcvan év alatt be sokszor védett meg veszélyes csattanásoktól! Lám, az Úr megbízásából őrangyalom vigyáz reám.

Őrangyalom! Ezután is vigyázz reám!

MLA

HATALMAS DOLGOT MŰVELT AZ ÚR VÉLÜNK, AZÉRT SZÍVBŐL UJJONGUNK

Mikor is? 2013-ban! Nyolc évvel ezelőtt vettük birtokba templomunkat. Azóta olyan természetessé vált, hogy itt van, felépült, szép, nagy, meleg és otthonos. Azóta minden évben megünnepeljük Szent II. János Pál emléknapját, október 22-ét. Igyekszünk rá lelkileg is készülni, kilenc napon át együtt olvassuk, elmélkedjük át Szent János Pál gondolatait, egy lélekkel imádkozunk. Sok család éveken át imádkozott és dolgozott azért, hogy ma ebben a szép templomban gyűlhessünk össze szentmisére, különböző liturgikus alkalmakra, lelkigyakorlatokra, és hogy kisebb közösségeink is itt imádkozhassanak együtt, találkozhassanak regnumosaink, cserkészseink a templom közösségi termeiben. Érezzük ennek a súlyát? Örülünk neki? Megbecsüljük? Hálásak vagyunk? Hálásak vagyunk az Istennek, és ezt ki is fejezzük? Milyen nagy öröm együtt ünnepelni, összegyűlni az Úr asztala körül!

Idén az ünnepnapot követő vasárnapot is különösen megünnepeltük. És erre a napra ez a zsoltár szerepelt az olvasmányok között:

*Hatalmas dolgot művelt az Úr vé-
lünk, azért szívből ujjongunk.*

*Midőn az Úr hazahívta Sionnak
foglyait, olyanok voltunk, mint akik
álmodnak.*

*Megtelt akkor örömmel az ajkunk,
és a nyelvünk ujjongással.*

*Hatalmas dolgot művelt az Úr vé-
lünk, azért szívből ujjongunk.*

*Akkor így beszéltek a nemzetek:
„Az Úr nagy dolgot művelt vé-
lünk.”*

*Hatalmas dolgot művelt az Úr vé-
lünk, azért szívből ujjongunk.*

*Hatalmas dolgot művelt az Úr vé-
lünk, azért szívből ujjongunk.*

*Fordítsd, Uram, jóra sorsunkat,
amint megárasztod délen a folyókat.*

*Akik könnyek között vetnek, majd
ujjongva aratnak.*

*Hatalmas dolgot művelt az Úr vé-
lünk, ezért szívből ujjongunk.*

*Sírva viszik a magot, mikor vetni
indulnak, de ujjongva jönnek és hoz-
zák kévéiket.*

*Hatalmas dolgot művelt az Úr vé-
lünk, ezért szívből ujjongunk.*

Szép biztatás az Istentől, szép jel. Talán megvalósul egyszer az álmom, és a templom ezen az ünnepen egészen megtelik. Jönnek mind a hívek, akik vasárnap is mindig, és jönnek majd távolról is, olyanok, akik még gyerekek voltak, amikor a templom épült, és hozzák az ő gyerekeiket és unokáikat, és büszkén mesélik majd nekik: „Látod? Ezt a templomot a szüleink építették. Én emlékszem rá.” És hálásak leszünk az Istennek, és örülünk majd egymásnak, a viszontlátásnak, a közösségnek.

Schumicky Ildikó

EGY KITÜNTETÉS MARGÓJÁRA

2021. július 30-án Schumicky András Jenő (Szepi) a kárpátaljai magyarság megmaradását szolgáló karitatív tevékenysége, valamint a pátyi Szent II. János Pál-templom felépítésének érdekében végzett önzetlen szervező- és építőmunkája elismeréseként a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjét vehette át. Ez alkalomból készült az alábbi interjú.

- Kedves Szepi! A megtisztelő kitüntetésedhez most személyesen is szeretettel gratulálok. Mikor és hogyan értesültél arról, hogy Neked ítélik a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjét?

- Június 23-án johannita barátommal éppen Kárpátaljáról jöttünk hazafelé, ahova fontos gyógyászati segédeszközöket vittünk ki adományként, mint máskor is, amikor megszólalt a telefonom, és a hívás egy ismeretlen számról érkezett. A hívó fél bemutatkozott mint Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr egyik asszisztense. Azzal a hírrel keresett meg, hogy most fejeződött be az állami kitüntetések odaítélő bizottság ülése, és elsőnek szeretne nekem gratulálni az elismeréshez, amit nekem ítéltek. Kérte, hogy az augusztus 19-i dátumot tartsam szabadon, mert akkorra tervezik az átadást. Derült égből jött ez a hír, el sem akartam hinni. Barátommal megbeszéltük, erről senkinek sem szólunk, majd ha az esemény megtörtént, akkor. Még a családomnak sem említettem meg. Aztán teltek a hetek, majd érkezett megkeresés, amelyekre vonatkozólag ki kellett töltenem többféle nyilatkozatot. Konkrétá vált az időpont, és megnevezhettem egy személyt, aki elkísérhet az át-

adási ünnepségre. Ildit, a feleségemet neveztem meg, de még mindig titokban tartottam. A kitüntetést a Budai Várban, a Karmelita Kolostorban vehettem át.

- Feleséged, Ildi, mindvégig melletted állt. Kik voltak azok, akiket megemlítenél még, hogy a templomépítés során, a szervező tevékenységed kapcsán mögötted álltak?

- Amikor megtudtam a méltatásból, miért is kaptam ezt az elismerést, akkor igazán mélyen elgondolkoztam, hogy ez a kitüntetés valójában az én személyemen keresztül egy-egy közösséget illet meg. Az egyik a pátyi katolikus közösség, azon belül is a templomépítő bizottság tagjai, akik hűséggel, kitartással, mint egy jó zenekar zenészei végezték tehetségük szerint a dolgukat. Én csupán a karmester voltam. Ez az elismerés szól mindazoknak az embereknek, akik bíztak abban a maroknyi csapatban, aki zenélt. Köszönet azoknak is, akik drukoltak, imádkoztak. Amikor az alapkövet letettük 2000-ben, azt sem tudtuk, mit akarunk és mennyiért építeni. Majd elkezdődött a tervezgetés, mindössze 40 millió forint ígérvénnyel. Azonban a maroknyi csapat hitt abban, hogy ha az Isten is úgy akarja, akkor meg fogja találni, mit akar, és arra majd meglesznek a források. A hatodik terv volt az, amibe beleszerettünk, Gutowski Robert mára megvalósult terveibe.

Az elismerés Spányi Antal püspök atyának, Béla atyának és Gábor atyának is szól, mert hittek a kis csapat lendületében, és engedték, hogy a 650 milliós összkölt-

ségvetésű beruházásba belekezdhessünk 40 millió ígervénnyel. És szól mindenkinek, aki az ügy mellé állt, és az első 127 milliót „összsedobta”, hogy a vasbeton váz elkészülhessen, ami a legnehezebb volt az egész beruházásban.

- Mely intézmények építése illetve renoválása kötődik a nevedhez?

- Amikor elkezdünk kivitelezőket keresni Robi terveinek megvalósításához, akkor 250 millióra becsültem a költségeket. Sajnos hamar be kellett látni, hogy ez nagyon eltér a valóságtól, és nem csupán összegében. A fő probléma az volt, hogy nem igazán lehetett találni kivitelezőt, aki egyáltalán árat ad erre a bonyolult szerkezetre. A Confactor Kft-vel építettem évekkorábban, az MMSZ főtitkáraként a szintén Pátyon található máltai idősök otthonát, így megkerestem őket, vállalnák-e a feladatot.

Vállalták a vasbeton szerkezet felépítését. Felemelő érzés volt számomra, amikor a Karmelita Kolostorba belépve megláttam a táblát, hogy a felújítást és átépítést ott is a Confactor Kft. végezte. Pátytól az útjuk tovább vezetett. Ezt az elismerést a Confactor is kapta, mert ha nem vállalja el akkor elfogadható áron a szerkezet megépítését, akkor nem lett volna, aki elindítsa a beruházást.

- Milyen légkör és milyen lelkület kísérte a pátyi templom épülését?

- Kapták ezt az elismerést azok az emberek is, akik a különböző csodákban segítettek. Kezdődött azzal, hogy a Mézeshegyen levő egyházközségi telket Havas Vincének köszönhetően hihetetlen áron

sikerült eladni. Köszönet a Monotop Kft-nek, aki ingyen és ipari padló minőségben végezte el az aljzatbetonozást, melynek köszönhetően évekig kulturáltan tudtuk használni a félkész templomot. Páty község önkormányzata is több támogatást nyújtott. A ToiToi Kft. nagylelkűen, folyamatosan ingyenesen biztosította a szolgáltatását, mindig a szükségnek megfelelő mennyiségben. Amikor nem volt már az egyházközségnek pénze, jött egy család, aki felajánlotta a garázs, pince és a torony megépítésének finanszírozását. Egy másik család a kerítés betonzatát építette meg. Egy harmadik család a harangokat ajánlotta fel: a régieket felújította és az újakat megönttette, valamint mind az 5 harangot felszereltette. Egy következő felajánló elkészíttette a harangok automatizálását. A zsámbéki premontrei szakiskola tanulói segítettek a falazásban és a vakolásban. Kollégáim azokon a napokon, amikor nem volt a cégben fontos munka, jöttek és építették a lépcsőket, behelyezték az ideiglenes, olcsó nyílászárókat. Idősek és fiatalok egyaránt segítettek a helységek laminált padlóval való lerakásában. Volt, aki ingyen burkolta a vizesblokkokat, az ácsok csapata vállalta, hogy a munkadíjukat évekkor később kapják meg, és a bádogos munkát a téglaburkolat elkészültének megfelelően, éveken át, szakaszról szakaszra végezték. Több szakirányú tervezést felajánlásként kaptunk, a műszaki ellenőrzést is végig ingyenesen végezte el a Hansa Kft. Sok-sok apró csodát lehetne még felsorolni. Sokan kérdezték mostanában, hogy valójában mennyibe került a templom felépítése. A felsorolt csodáknak köszönhetően ezt szerintem senki sem

tudja pontosan megmondani. A legfontosabb, hogy nem csupán templomunk, hanem ezzel párhuzamosan a közösségünk is szépen épült. Évekig imádkoztuk:

„Urunk, kérünk, adj tehetséget, lelki és testi erőt, hogy közösségünket és templomunkat a Te dicsőségedre felépíthessük!”

Mindenki kapta ezt az elismerést, aki a csoda legkisebb részese is volt.

- Hogyan viselte a családot a sok-sok éven át tartó, rengeteg időt igénylő, templomépítő munkádat?

- Ez az elismerés szól a családomnak és a munkatársaimnak is: a családomnak, a gyermekeimnek, akik munkájukkal, sokszor az édesapjuk nélkülözésével, és sok mindentről való lemondással is ott álltak a hátam mögött, és szurkoltak. Nem morogtak, hogy miért nem megyünk az Adriára vitorlázni, vagy miért nem megyünk Ausztriába síelni. Látták, érezték, hogy ez mindennél fontosabb, és jó a Velencei-tó is, valamint Kárpátalján is lehet síelni.

- Köztudott, hogy prominens kormányzati személyek is folyamatosan figyelemmel kísérték és támogatták épülő templomunkat. Szerinted miért tarthatták ezt a célt ők is kiemelkedő fontosságúnak?

- Azáltal hogy több nonprofit szervezetnek is tagja vagyok: a Magyar Máltai Lovagok Szövetségének, A Tégyp a Pető Intézet Gyermekeiért Alapítványnak, a Közép-európai Idegsebészeti Alapítványnak, és alapítója vagyok a Keresztény Üzletemberek hálózatának (ÉRME), s ezekben társadalmi felelősségtudatból ingyenesen végzek különböző jótékony célú

tevékenységeket, rengeteg állami és multinacionális céggel alakult ki kapcsolat az évtizedek során. Ezeket a kapcsolatokat igyekeztem és igyekszem folyton valamilyen jó cél érdekében kamatoztatni. Ezáltal mindig is figyelték, segítették munkámat az aktuális állami szervek és nagyvállalatok.

- Milyen további céljaid vannak, ahol kamatoztathatod a Jóistentől kapott szervező, építő tehetségedet?

- Itt, Pátyon nagyjából befejeződött az „alkotó” szakasz a templom esetében, most a hétköznapi, üzemeltetési feladatokat igyekszem jól végezni és koordinálni. Ezekbe hála Istennek egyre újabb és újabb emberek kapcsolódnak be, de sok segítségre lenne még szükség, hogy minél kevesebb szolgálat jusson egy-egy emberre, minél többen érezhessék magukénak, otthonuknak templomunkat. A falun belül most elsősorban az önkéntes tűzoltók munkáját igyekszem segíteni, ami megér egy külön fejezetet. Fontos számomra a Pető Alapítvány további segítése is. A Pető-módszer Kárpátalján való meggyökeresítése nagyon fontos eszköze az ottani magyarság további támogatásának, mely elősegíti annak a célnak az elérését, hogy az életminőség javulásával az emberek ne vágyjanak elhagyni szülőföldjüket a jobb élet reményében, hanem ott akarjanak maradni, ahol születtek.

- Sok sikert és gyümölcsöző, áldásos szolgálatot kívánok a további egyházi és karitatív munkáidhoz! Köszönöm az interjút.

Dr. Szloboda-Bakics Livia

KARITÁSZ HÍREK

Idén is részt vettünk a Civilizáció rendezvényén. Civil szervezetnek minősül-e a karitás? Jó kérdés. Mégis: itt élünk a faluban együtt sok más emberrel, és jó lehetőség egy ilyen rendezvény az ismerkedésre, bemutatkozásra. A komoly menüsört kínáló társulatok mellett mi friss gyümölcssalátát, pogácsát, almás rétest és kuglófot kínáltunk vendégeinknek. Emellett mindenkit megajándékoztunk lelki táplálékkal is szentírási idézetek formájában. Szép együttlét volt. A befolyt mintegy 27 000 Ft-ot a tavalyi évben elkezdett fürdőszoba-építésre fordítottuk.

Tagjaink számát tekintve kevesen vagyunk, ám az a munka, amit végzünk, mégis számottevő. Évente kétszer élelmiszert osztunk, immár hónapok óta heti rendszerességgel több család és nyugdíjas kenyér-, illetve péksütemény adományban részesül. Több családnak segítettünk az évek során önkéntes munkával és adományokkal, igen komoly szervezőmunkával a háttérben jelentősen jobb lakhatási körülmények közé kerülni. Idén egy családnak fürdőszobát építünk. Erről már írtunk, lassan kész lesz ez a munka is.

Azt tapasztaljuk, hogy kevesen tudnak és akarnak a rendszeres tevékenység mellett elköteleződni, ugyanakkor ha anyagi vagy tárgyi segítségre van szükség, akkor több embert meg lehet mozgatni. Nagy öröm, hogy a fürdőszoba építésében közösségünk több tagja részt vett kétkezi munkájával is.

Szeretném kiemelni Hájas Ágnes évek óta végzett önzetlen munkáját, akinek szolgálata nélkül nagyon sok minden nem valósulhatott volna meg. A kenyérszítás, mely hetente több órai munkával jár, teljes egészében az ő érdeme. Itt természetesen köszönetet mondunk a Kovászda tulajdonosának is, aki a rendszeres adományt biztosítja.

Tudjuk, hogy lehetne még sok más dolgot tenni. Biztos, hogy nagy szükség volna például idősek látogatására, fiatal, nagyszülői segítség nélkül kisgyermeket nevelő családok segítésére. Várjuk az önkéntesek jelentkezését.

Most, novemberben újra gyűjtünk és osztunk élelmiszert. Köszönünk minden segítséget.

Schumicky Ildikó

„A misztérium” címmel 8 részes kisfilm sorozat készült a szentmise részeiről. Ennek 8. részét, „Az áldás” címűt, a mi templomunkban forgatták. Az alábbi linken megtekinthető:

Ite missa est (Menjetek, elbocsátás van)

<https://www.youtube.com/watch?v=7IMfjTrtF14>

Schumicky Ildikó

ADVENTBEN VENDÉGÜNK LESZ A JUBILATE LEÁNYKAR, SAPSZON FERENC VEZETÉSÉVEL

A koronavírus járvány okozta kényszerszünetet követően idén ismét szervezünk adventi koncertet a Szent II. János Pál templomban. Az eredetileg a tavalyi évre tervezett programmal lesz vendégünk a Jubilate Leánykar Sapszon Ferenc vezetésével. A december 11-én, szombaton este 7 órakor, az adventi gyertyagyújtást követően kezdődő koncerten a kórust Sapszon Ferenc mellett leánya, Sapszon Borbála vezényli.

Tanár úr a kórust, melynek ma is művészeti vezetője, 1978-ban alapította – még gyermekként. A Kodály Zoltán Magyar Kórusiskola megalapítását (1988) követően az énekkar az iskola 9-12. osztályos leánynövendékeinek kórusa lett. Az iskola öt kórusa közül 2019-ben a Laudate Gyermekkart láthattuk vendégül Sapszon Borbála vezetésével.

A leánykar megalakulása óta a hazai és nemzetközi zenei élet szereplője. Európai országok mellett (Ausztria, Németország, Csehország, Olaszország, Görögország, Hollandia, Finnország, Belgium) két alkalommal amerikai turnén vettek részt (1993, 1997) – öregbítve ezzel a magyar kóruséneklés hírnevét. Az együttes 2004-ben Kölcsey-díjat és Európa-díjat kapott.

Kórusversenyeken szerzett nagydíjak, nívódíjak, különdíjak és első helyezések sorakoznak a leánykar

„eredménylistáján”. 2000-ben Ausztriában, a linzi kórusolimpián – gregorián kategóriában – bajnoki címet szereztek. A Magyar Örökség Díjas kórusiskola mindennapjait meghatározza a kodályi alapgondolat. A folyosótól kezdve a kirándulásokon át minden mozzanatot ugyanaz az értékrend hat át, miként az alapító, Sapszon Ferenc fogalmazott: „nem öntörvényű szaktárgyak hadakoznak egymással, hanem egy átfogó gondolkodásmód érvényesül”.

A Jubilate Leánykar repertoárja a gregorián dallamoktól napjaink modern kórus muzsikájáig terjed. Gyakran látnak el szentmise szolgálatot egyebek mellett Budapesten a Mátyás-templomban, de a Salzburgi Dómban is. Rendszeresen együtt koncerteznek a Nemzeti Filharmonikusokkal a MÜPA-ban (Csajkovszkij: Diótörő, Carl Orff: Carmina Burana), de felléptek számos egyházi és állami rendezvényen, például a Szent István bazilikában és az Országházban is. A Leánykar első CD-je 1994-ben jelent meg Cantate Domino (Énekeljete az Úrnak) címmel.

Sapszon Ferenc 1996-tól 2000-ig az ELTE Tanárképző Főiskolai Kar zenei tanszékén, majd 2003-tól 2011-ig a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen oktatott karvezetést. Tanár urat a Magyar Művészeti Akadémia 2012-ben tagjai sorába választot-

ta. Vendégkurzust tartott számos országban a Kodály-módszer és a zenei nevelés megújítása témában (pl. Japán, Szlovákia, Csehország, Románia, USA). Több nemzetközi kórusverseny zsűrijének tagja. Sapszon tanár úr 1994-ben és 1997-ben Artisjus-díjat, 1995-ben Liszt-díjat, 2006-ban Magyar Örökség-díjat, 2011-ben a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetését vehette át. Sapszon Ferenc munkásságát 2016-ban Kossuth-díjjal ismerték el.

Erdő Péter bíboros felkérésére a Budapesten megrendezett Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus liturgiai és egyházzenei albizottsága elnökeként Tanár úr feladata volt a kong-

resszus zenei szolgálatának előkészítése és irányítása. A záró szentmisén Sapszon Ferenc egy 82 kórusból alakult 2150 fős kórust vezényelt. Mély hite és alázata Isten és a zene iránt minden zenét szerető ember számára példaértékű lehet.

A koncertre a belépés díjtalan, a szervező Pátyi Római Katolikus Templomért Alapítvány minden érdeklődőt szeretettel vár a mintegy egy órás koncertre. Adományokat templomunk új orgonájának befejezéséhez plébániánk szívesen fogad.

*Dr. Kővágó István egyházközségi
jegyző, kuratóriumi titkár*

MÉGIS

A pátyi katolikus közösség térítésmentesen terjesztett időszak kiadványa.

Felelős szerkesztő: **Reményi Judit**

(judit@remenyicsalad.hu)

www.ude.hu

Közösségünket érintő értékes írásokat szívesen közlünk

A kiadványt támogatja:

**Miniszterelnökség
(NEA-KK-19-N-0079)**

Páty

Római Katolikus Plébánia

Képviseli: **Harkai Gábor plébános**

Székhely: 2071 Páty, Munkás tér, hrsz.: 884/5.

Telefon: (06-26) 371-468

Adószám: 19835972-1-13

Bankszámlaszám:

CIB Bank: 11103303-19835972-36000001

Email: titkar@ude.hu